

Spm. nr. S 411

Til undervisningsministeren (8/11 2000) af:

Hanne Severinsen (V):

»Er der ifølge aftale om principper for videregående uddannelser mulighed for, at andre end CVU'ere eller betingede CVU'ere kan få del i udviklingsmidlerne, og hvorledes kommer det til udtryk i aftalen?«

Svar (15/11 2000)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Som det fremgår i aftale af 5. november 2000 om principper for videregående uddannelser, tildeles udviklingsmidlerne som rammebevillinger.

I afsnit III om de økonomiske rammer og fordelingsmodellen beskrives det, hvilke institutioner der kan få del i udviklingsmidlerne.

Om tildelingen af midler angives det i aftalen:

»På MVU-området tildeles rammebevillinger som hovedregel til CVU'er (både kerne- og betingede CVU'er) samt enkeltstående MVU-institutioner, der indgår i et netværk og samarbejde. Tildelingen sker som led i CVU-godkendelserne og via etablering af aftalebaserede netværk, hvor både CVU'et og netværket som helhed og den enkelte institution forpligtes til at prioritere og afrapportere om målopfyldelse i forhold til indsatsområderne. Midlerne skal inden for indsatsområderne understøtte de formål, der er fastlagt i CVU- og MVU-lovgivningen.«

Hensigten med denne formulering har været, at understrege betydningen af at institutionerne indgår i forskellige typer af samarbejde om opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i lovgivningen og i forhold til de indsatsområder, som er beskrevet i flerårsaftalen.

Om enkeltstående institutioner, der endnu hverken har søgt CVU-godkendelse som enkeltstående institution eller har etableret netværk med andre institutioner eller samarbejdsaftaler med CVU'er, vil kunne løfte opgaverne selvstændigt, må bero på en konkret vurdering, men Undervisningsministeriet vil under alle omstændigheder sikre, at ingen udelukkes fra at få andel i midlerne.

Spm. nr. S 319

Til socialministeren (31/10 2000) af:

Jann Sjursen (KRF):

»Vil regeringen tage initiativ til, at der skaffes tilstrækkelige anbringelsessteder til uanbringelige kriminelle unge, herunder eventuelt gøre det lettere at oprette sådanne institutioner?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet på baggrund af en artikel i Politiken den 25. oktober 2000: »Indespærring ingen løsning«. Ifølge denne artikel viser den hidtil største skandinaviske undersøgelse af unge på lukkede institutioner, at der ikke var et eneste eksempel på, at den lukkede institution havde en gavnlig effekt. Ifølge samme artikel mener Søren Virenfeldt, leder af den åbne behandlingsinstitution Solhaven, og Geert Jørgensen, formanden for Landsforeningen af Opholdssteder og Skole- og Behandlingstilbud, at der er brug for 250 pladser, som kan tage sig af »uanbringelige« unge. Søren Virenfeldt peger på, at lovkrav i dag blokerer for, at der oprettes flere institutioner som Solhaven.

Spørgeren er klar over, at regeringen i sin indsats mod ungdomskriminaliteten vil tage initiativ til oprettelse af ca. 20 nye sikrede pladser til unge kriminelle og herudover ca. 100-120 anbringelsessteder for unge, der er på vej ind i alvorligere kriminalitet. Men spørgeren vil gerne vide, om regeringen også vil tage initiativ til, at der bliver oprettet 250 pladser til de såkaldte »uanbringelige« unge, der allerede er dybt involveret i alvorlig kriminalitet. I det mindste ved at gøre det lettere at oprette åbne behandlingsinstitutioner som Solhaven.

Svar (9/11 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at det er stillet på baggrund af en avisartikel, der stiller spørgsmålstegn ved gavnigheden af lukkede institutioner. I artiklen peges på, at der er brug for et større antal pladser, som kan tage sig af »uanbringelige« kriminelle unge, idet der bl.a. henvises til »Solhaven«.

Jeg kan i den anledning oplyse, at jeg er helt enig i, at der er brug for pladser, der kan tage sig af denne gruppe af unge.